

Posudek školitele

k disertační práci MUDr. Jany Šeblové „Zátěž, stres a syndrom vyhoření u pracovníků zdravotnických záchranných služeb – možnosti včasné diagnózy, prevence a terapie“

Doktorandka zahájila postgraduální doktorské studium v akademickém roce 2002/03 již jako zkušená a vyzrálá odbornice v oblasti urgentní medicíny, kde působí od roku 1994 (v letech 1990 – 1994 pracovala po absolutoriu 3. LF UK na Klinice anesteziologie a resuscitace FN KV v Praze 10). Všechny studijní povinnosti plnila v souladu se studijním plánem, v některých případech i v předstihu vůči němu. V průběhu celého studia pracovala samostatně a iniciativně a na doporučení a připomínky k úpravám a doplňkům výzkumného projektu, sběru, vyhodnocování a interpretaci dat, jakož i textu práce reagovala velmi flexibilně a kreativně. Během studia vykazovala průběžně rozsáhlou publikační a pedagogickou činnost včetně pravidelné spolupráce s IPVZ a ČLK, aktivní účasti na odborných konferencích v ČR i v zahraničí.

Doktorandka publikovala až dosud (jednak sama, jednak se spolupracovníky) celkem 26 prací v odborných časopisech, z toho 2 práce v časopisech s IF, přednesla 13 sdělení na mezinárodních konferencích a výběr její přednáškové činnosti v ČR zahrnuje 39 sdělení.

Kromě své hlavní práce na Územním středisku záchranné služby Středočeského kraje, kde zastává od ledna 2006 funkci náměstkyně ředitele pro léčebně preventivní péči, působí též jako vedoucí redaktorka časopisu „Urgentní medicína“ a v roce 2007 byla zvolena předsedkyní výboru Společnosti urgentní medicíny a medicíny katastrof ČLS JEP.

Disertační práci MUDr. Jany Šeblové považuji za velmi kvalitní a svým způsobem ojedinělou mezioborově pojatou studii, shrnující medicínské, psychologické, behaviorální a sociální aspekty zátěže a stresu pracovníků zdravotnických záchranných služeb (ZZS). Autorka v textu prokazuje vysokou zasvěcenost do problematiky na úrovni teoretické i praktické, vychází z rozsáhlého souboru

relevantní zahraniční i domácí odborné literatury, kterou kriticky hodnotí a využívá při formulaci vlastních stanovisek. Za velmi cenné považují nejen to, že práce vychází z vlastních dlouholetých osobních zkušeností autorky z práce v terénu a jejích důsledků pro pracovníky ZZS, zvl. z hlediska působících stresorů, ale též to, že se nespokojuje s konstatováním tohoto stavu a navrhuje – opět s využitím vlastních rozsáhlých zkušeností - vhodné možnosti intervence a prevence, jež jsou v závěru práce formulovány do podoby návrhu metodiky pro uplatňování technik krizové intervence v praxi ZZS.

Vzhledem k uvedeným okolnostem konstatuji, že disertační práce MUDr. Jany Šeblové splňuje požadavky kladené na tento typ prací a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 8. 9. 2007

doc. PhDr. Vladimír Kebza, CSc.,
školitel